

ประมวลพระธรรมจากวันแห่งการรำลึก

วันประสูติของพระบ็อบ

ในพระนามของพระเจ้าผู้ซึ่งประสูติในวันนี้ พระผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าได้ทรงทำให้เป็นพระเจ้าผู้เบิกทาง
ของพระนามของพระองค์ พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ พระผู้ทรงรักใคร่

นี่คือพระธรรมบทที่เราได้กล่าวถึงกับคำคตินั้นที่สวรรค์และโลกได้รับการส่องสว่างโดยพระผู้ทรง
เป็นแสงสว่างที่สาดส่องรัศมีปกคลุมการสร้างสรรคทั้งหมด

ดูกร รัตติกาล ขอพรจงมีแต่เจ้าเพราะโดยเจ้า ทิวากาลของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ถือกำเนิดขึ้น เป็น
ทิวากาลที่เราได้ประสิทธิประสาทให้เป็นตะเกียงแห่งความรอดพ้น แก่บรรดาผู้อาศัยในนครแห่งนาม
ทั้งหลาย เป็นถ้ำแห่งชัยชนะสำหรับผู้มีชัยในสังเวียนแห่งนิรันดร และเป็นอรุโณทัยสถานแห่งความสุข
หรรษาและความปีติยินดีแก่สิ่งสร้างสรรคทั้งปวง

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงความสูงส่งอย่างมีอาจคณาหนักได้ พระผู้ทรงสร้างสรรคสวรรค์ ผู้ได้ทรงทำให้
ทิวากาลนี้เปล่งพระนามนั้นออกมา ซึ่งโดยพระนามนั้นมานั้นแห่งความเพ้อฝันอันเปล่าประโยชน์ได้ถูก
ฉีกสะบัดลง หมอกแห่งจินตนาการอันไร้สาระได้ถูกขจัดไป และพระนามของพระองค์ “พระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่
ด้วยตนเอง” ได้เริ่มปรากฏขึ้นเหนือขอบฟ้าแห่งความมั่นใจ โดยพระองค์อำมฤตอันถูกเลือกสรรแล้วแห่ง
ชีวิตนิรันดรได้ถูกเปิดผนึกออก ประตูละแสงสว่างและถ้อยวจนะได้ถูกเปิดออกเบื้องหน้าประชาชน
ชาวโลก และสายลมแห่งพระเจ้าทรงความปราณีได้พัดผ่านไปทั่วทั้งอาณาบริเวณ ขอความรุ่งโรจน์ทั้งปวง
จงมีแต่ชั่วโมงนั้นซึ่งพระเจ้าเป็นเทพย์สมบัติของพระเจ้าเป็นเจ้า พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ ได้ทรงปรากฏขึ้น

ดูกร ผู้คนแห่งโลกและสวรรค์ นี่คือนักคิดแรกนั้น ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าได้ทรงทำให้เป็นสัญลักษณ์
ของคำคตินที่สองที่พระเจ้าผู้ซึ่งไม่มีคำสรรเสริญใดจะสามารถคู่ควรและไม่มีคำอธิบายใดจะสามารถพรรณนา
ถึงได้ทรงถือกำเนิดขึ้น ขอความสวัสดิ์จึงมีสติแต่เขาผู้ซึ่งไตร่ตรองเกี่ยวกับทั้งสองคำคตินี้ แท้จริงแล้ว
เขาจะพบว่าสภาพที่แท้จริงภายนอกของคำคตินทั้งสองนั้นสอดคล้องกับแก่นสาระภายใน และจะมี
ความคุ้นเคยกับความเร้นลับแห่งสวรรค์ที่แฝงเร้นอยู่ในการเปิดเผยธรรมนี้ อันเป็นการเปิดเผยธรรมที่
รากฐานแห่งความเชื่อในทางที่ผิดได้ถูกสั่นคลอน เทวรูปแห่งความเชื่อถือโซกลางได้ถูกทำลายลง
และธงชัยได้ถูกชูขึ้นเพื่อประกาศว่า “ไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงอำนาจ

พระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ไม่มีผู้ใดเปรียบปาน พระผู้ทรงคุ้มครอง พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ
พระเจ้าผู้ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าถึงได้”

ในคำคินนี้สุคนธรรสแห่งความใกล้ชิดได้ถูกพัดโชยมา ประตู่แห่งการกลับมาอยู่ร่วมกันในยาม
สิ้นสุดของวันได้ถูกผลึกให้เปิดออก และสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวงได้รับการตั้งใจให้อุทานขึ้นว่า:
“อาณาจักรเป็นของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งนามทั้งปวง พระผู้เสด็จมาด้วยอำนาจอธิปไตยอัน
ครอบคลุมทั้งโลก” ในคำคินนี้เอง เหล่าเทพเทวัญเบื้องบนเฉลิมฉลองการสรรเสริญพระผู้เป็นนายของตน
พระผู้ทรงความสูงส่ง พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ที่สุด และการดำรงอยู่ที่แท้จริงของนามแห่งสวรรค์ทั้งหลาย
ได้เปล่งเสียงสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งการเริ่มต้นขึ้นและการสิ้นสุดลงของยุคแห่งการ
เปิดเผยธรรมนี้ ซึ่งศักยภาพของการเปิดเผยธรรมนี้ ทำให้ขุนเขาทั้งหลายเร่งรุดไปยังพระองค์ผู้ทรงดำรง
อยู่ด้วยตนเอง พระผู้ทรงสูงส่งที่สุด และหัวใจทั้งหลายได้หันไปหาโฉมพระพักตร์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง
ของพวกเขา และไปไม้ทั้งหลายได้รับการปลุกเร้าให้เคลื่อนไหวโดยสายลมแห่งความปรารถนา และ
พฤษชาติทั้งหลายได้เปล่งเสียงร้องขึ้นด้วยความสุขหรรษาเพื่อสนองตอบต่อการร้องเรียกของพระองค์
พระผู้ทรงอยู่เหนือขีดจำกัดทั้งปวง และโลกทั้งโลกสั่นสะท้านด้วยความปรารถนาที่อยากจะบรรลุสู่การได้
กลับไปอยู่ร่วมกันกับพระผู้ทรงเป็นกษัตริย์ผู้คงอยู่ชั่วนิรันดร์ และสรรพสิ่งทั้งปวงได้รับการฟื้นฟูชีวิตขึ้น
ใหม่โดยพระวาระอันซ่อนเร้นอยู่ที่ได้ปรากฏขึ้นในพระนามอันทรงอานุภาพนี้

ดูกร ทิวากาลแห่งพระผู้ทรงกรุณาธิคุณทั้งปวง แท้ที่จริงแล้ว ในตัวเจ้านั้นเราสังเกตเห็นคัมภีร์
แม่บทอยู่ นี่เป็นคัมภีร์หรือแท้ที่จริงแล้วเป็นเด็กที่ถือกำเนิดขึ้นมากันแน่ หาใช่เช่นนั้นไม่ ตัวเราเองขอ
เป็นพยาน ถ้อยคำดังกล่าวเป็นของอาณาจักรแห่งนาม ในขณะที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงชำระคัมภีร์นี้ให้
บริสุทธิ์พ้นจากนามทั้งปวง โดยคัมภีร์นี้ความลับที่ซ่อนเร้นอยู่และความลึกลับอันถูกถนอมไว้ได้ถูก
เปิดเผยออกมา มิใช่เพียงเท่านั้น ชีวิตของเราเป็นพยาน ทั้งหมดที่ได้รับการกล่าวถึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
อาณาจักรแห่งคุณลักษณะ ในขณะที่คัมภีร์แม่บททรงความสูงส่งเหนือสิ่งนี้ โดยคัมภีร์นี้ การแสดง
ปรากฏของถ้อยคำที่ว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า” ได้แสดงปรากฏเหนือทุกสรรพ
สิ่งทั้งหมด มิใช่เพียงเท่านั้น ในขณะที่การประกาศดังกล่าวได้ถูกกล่าวกับประชาชนทั้งหมด ในการ
ประเมินของพระผู้เป็นนายของเจ้าแล้วไซ้ร้ กลับไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากพระกรรมของพระองค์เท่านั้นที่
จะสามารถสดับรับฟังสิ่งเหล่านี้ได้ ขอพรจงมีแต่บรรดาผู้ที่มั่นใจอย่างที่สุด!

ครั้นแล้ว ด้วยความฉงนใจ พระผู้ทรงเป็นปากกาแห่งความสูงส่งที่สุดเปล่งร้องขึ้นว่า "ดูกร พระองค์ผู้ทรงความสูงส่งเหนือนามทั้งปวง ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อพระมหิทธานุภาพของพระองค์ที่ปกคลุมสวรรค์และโลก ขอทรงยกเว้นข้าพเจ้าจากการกล่าวถึงพระองค์ เพราะข้าพเจ้าเองได้ถูกสร้างขึ้นมา โดยเนื่องมาจากพลังอำนาจแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจะสามารถพรรณนาถึงสิ่งที่สรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหลายนั้นไว้ซึ่งอำนาจที่จะกล่าวบรรยายถึงได้อย่างไร แต่กระนั้นข้าพเจ้าขอสาบานต่อความรู้โรจน์ของพระองค์ว่า หากข้าพเจ้าจะประกาศสิ่งที่พระองค์ได้ทรงดลใจข้าพเจ้า สรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวงย่อมจะเลิกราไปจากความสุขุขรรษาและความปลาบปลื้มยินดี แล้วจะยิ่งตื่นตันมากเพียงใดต่อหน้าเกลียวคลื่นแห่งมหาสมุทรของการเปล่งพระวจาณะของพระองค์ ณ ตำแหน่งอันเรืองรองที่สุด ซึ่งสูงส่งและอยู่เหนือความเข้าใจทั้งหมดอย่างที่สุดนี้ ข้าแต่พระผู้เป็นนาย ขอทรงอภิเษกให้กับปากกาอันสะดุดหยุดชะงักด้ามนี้ในการกล่าวสรรเสริญสถานะอันน่าเคารพอย่างยิ่งของพระองค์และขอทรงดำเนินการกับข้าพเจ้าด้วยความปราณี ข้าแต่พระผู้ทรงเป็นเจ้าของตัวข้าพเจ้า และพระผู้ทรงเป็นกษัตริย์ของข้าพเจ้า ขอทรงมองข้ามการล่วงละเมิดของข้าพเจ้า ณ เบื้องที่ประทับของพระองค์ แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นนายแห่งกรุณาธิคุณ พระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงให้อภัยเสมอ พระผู้ทรงเอื้อเฟื้ออย่างที่สุด"

(อัยยัมมิเทเซห์ หน้า 12-15)